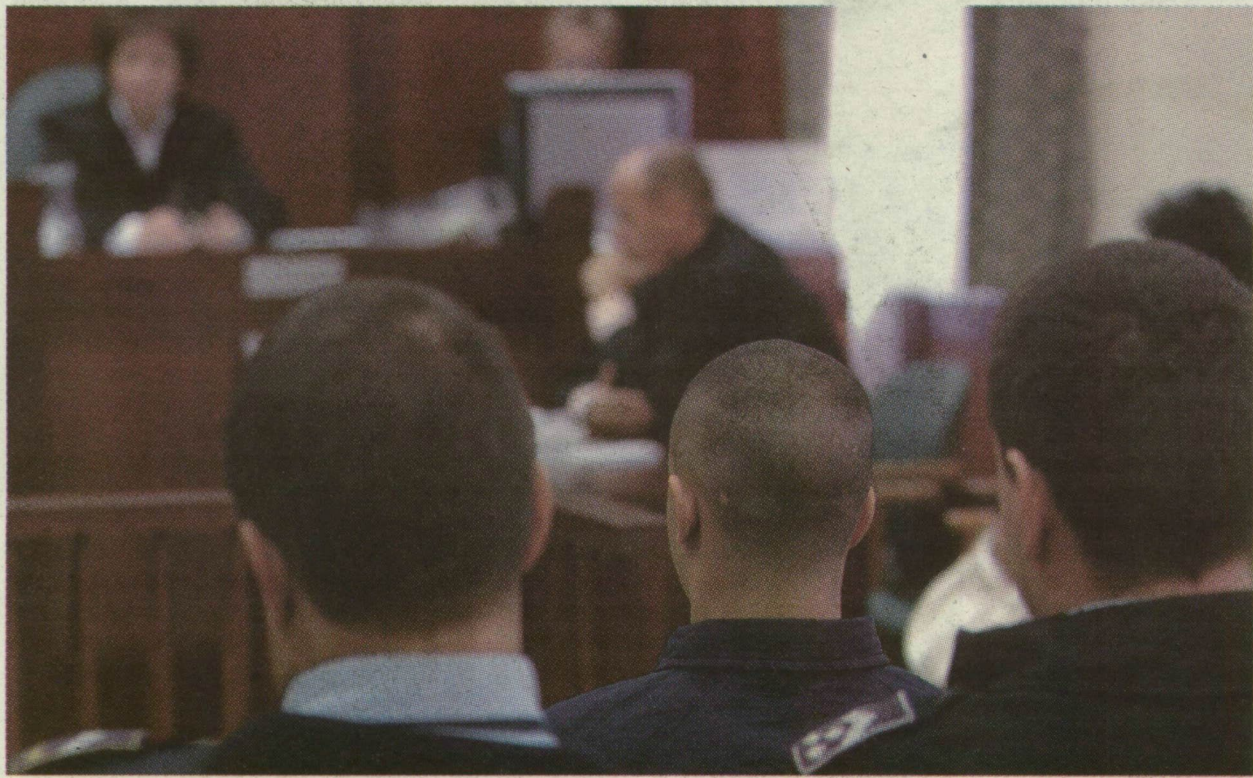

„VANNAK KÉTELYEINK, AMIKET AZ ÍTÉLETEK SEM OSZLATTAK EL”

Magánnyomozás Pénzes Henrietta ügyében

K. ANDRÁS (KÖZÉPEN) 15 ÉVET KAPOTT. AZ ÍTÉLET UTÁN IS VÁLASZT VÁRNAK KÉRDÉSEIKRE AZ ÁLDOZAT SZÜLEI

Fotó: Karnok Csaba

A 2006. július 20-án felgyújtott és három héttel később súlyos égési sérüléseibe belehalt Pénzes Henrietta szülei egy tapasztalt, ma már nyugdíjas rendőrtiszt segítségét kérték. Tőle szeretnék válaszokat kapni azokra a kérdésekre, amelyekre szertük eddig nem kaptak.

MUNKATÁRSUNKTÓL

Tizenkilenc hónapja naponta felteszük magunknak azt a kérdést, hogy miért kellett meghalnia Henikének. Nem tudjuk a választ. Lehet, hogy mások igen, mi nem! A kislányunk halálával, az ellene elkövetett szörnyűséggel kapcsolatban számunkra még számos kérdés maradt válasz nélkül. Ezért fordultunk egy tapasztalt, már nyugdíjas nyomozóhoz. Biztosan lesz, akinek a fejében megfordul, hogy talán mi nem is tartjuk bűnösnek a bíróság által elítélt Mukit. Ez nem igaz. Az a fiú bűnös. Büntetését megérdemli. De vannak kételeyeink, amiket az ítéletek sem oszlattak el - mondja *Pénzes Sándorné*.

Pénzes Henrietta édesanyja és édesapja, *Pénzes Sándor* hosszas vívódás után néhány napja döntött úgy, hogy megbíznak egy magánnyomozót, aki talán segít nekik tisztázni a lányuk halálával összefüggésben számukra máig megmagyarázhatatlan körülményt. Végül mégsem magánnyomozót bíztak meg, hanem a fentebb már emlí-

tett, egyelőre névtelenséget kérő volt nyomozót, aki ingyen elvállalta, hogy megnézi az ügy iratait, beszél azokkal, akik bármilyen formában kapcsolódtak a szörnyű bűncselekményhez.

- 2006. július 20-a óta egy pillanatra sem tudunk megnyugodni. Nem titkoljuk, reménykedünk abban, hogy a nyomozónál vagy nálunk esetleg jelentkezik olyan tanú, aki segíthet - beszél Pénzes Sándor.

Henrietta nagybátyja, Pénzes Sándorné öccse, *Mikáczó Sándor* valamennyi tárgyaláson részt vett. Pénzesék tudják, hogy a nyilvánosság segít-

het nekik, de képtelenek naponta a nyilvánosság előtt megjelenni, ezért Mikáczó Sándor magára vállalta, ha a közvélemény számára lesz új információ, azt ő elmondja.

- Remélem, tudok segíteni. Ha másban nem, abban mindenképpen, hogy a felmerülő kérdésekre választ adjak. Megígérem, semmit nem hallgatok el. Ha esetleg olyan adatok nyomára bukkanak, azt közölni fogom a szülőkkel és nyomozóhatóságokkal. Egyelőre nem akarok a nyilvánosság elé lépni, majd ha lesz eredmény - mondja a volt rendőrtiszt.

→ **BŰN ÉS BŰNHÖDÉS.** Pénzes Henriettát 2006. július 20-án hajnalban Makótól nyolc kilométerre, a királyhegyesi úton, egy elhagyott, bokros területen leöntötték benzinnel, és felgyújtották. A 18 éves magyarcsanádi lányt előtte megerőszakolták és kirabolták. A Csongrád Megyei Rendőr-főkapitányság nyomozói még aznap őrizetbe vették a 15 és fél éves K. Andrászt. A makói fiút emberölési kísérlettel és más bűncselekménnyel is meggyanúsították, a bíróság 24 órán belül letartóztatta. Mivel Pénzes Henrietta három héttel később belehalt súlyos égési sérüléseibe, K. András ellen már különös kegyetlenséggel elkövetett emberölés miatt folyt az eljárás. A környezetben Mukiként is ismert fiú több vallomást is tett, az egyikben magára vállalta a közvéleményt sokkoló büntetést. Később már tagadott, azt mondta, azért tett beismerő vallomást, mert családját megfenyegették. Az ügynek egyébként más gyanúsítottja nem volt. K. Andrászt első és másodfokon is bűnösnek mondták ki, a Csongrád Megyei Bíróság 14, a Szegedi Ítéltábla 15 év börtönbüntetésre ítélte. A fiú ellen azóta újabb két bűncselekmény miatt folyik eljárás. Hamis vád miatt már vádat is emeltek ellene, a másik ügyben szemérem elleni erőszakkal gyanúsítják, amit idén januárban egy 15 éves zárkatársa ellen követett el a Szegedi Fegyház és Börtönben.

A MONARCHIA KORABELI BOLDOG BÉKEIDŐKET IS VISSZA LEHETNE ÁLLÍTANI

Három a dudás: Szeged, Temesvár, Újvidék

Szeged, Temesvár és Újvidék, az eurorégió három nagyvárosa versenyez a térségbeli vezető szerepért, holott a méretek, adottságok alapján már néhány kérdés eldőlne látszik Temesvár javára. Szakértők szerint azonban nem a főváros szerepre kellene törekedni, hanem a többközpontúságra.

FEKETE KLÁRA

Az Osztrák-Magyar Monarchiára jellemző többközpontúságra, és nem a városok közötti, a vezető szerepért folyó versenyre kellene koncentrálni - állítja *Nagy Gábor*, a MTA Regionális Kutatások Központja békéscebsabai ku-

tatóintézetének főmunkatársa. Szerinte nem helyes, hogy a térség nagyvárosai féltékenyen figyelik egymást, ki milyen szempontok alapján nevezheti magát a három ország találkozási pontján régióközpontnak.

Amennyiben a méretek döntenének ebben a kérdésben, Újvidék akár az élre is kerülhetne, hiszen lakosságát már ma félmillióra becsülik. Szerbia második legnagyobb városa amellett, hogy a Vajdaság közigazgatási központja, egyre erőteljesebb ipart is a magáénak tudhat. De mégsem olyan jelentős, mint amilyenell Temesvár, Bukarest után a második legjelentősebb gazdasági központ dicsekedhet:

→ Az eurorégió legnagyobb városai számokban

	SEGED	TEMESVÁR	ÚJVIDÉK
LAKOSSÁG SZÁMA	164 000	310 000	500 000
REPTÉR ÉVES UTASFORGALMA	13 000	800 000	-
MINIMÁLBÉR (FT)	69 000	35 000	45 000
EGYETEMISTÁK SZÁMA	30 000	47 000	38 000

FORRÁS: DM-GYŰJTÉS

DM-GRAFIKA

a romániai városba eddig 80 ország befektetői 550 millió eurós tőkéket vittek. Mindkét konkurens város az olcsó munkaerővel is vonzza a befektetőket, a minimálbér ugyanis a fele-kétharmada a magyarországinak.

Ezzel az olcsó munkaerővel végképp nem versenghet Szeged, és mintegy 164 ezres lélekszámával is kisebb felvevőkapacitással a másik két városhoz képest. Nagy Gábor azt mondja, újra kellene fogalmazni a Monar-

→ BÁTYI ZOLTÁN

Lépcsővita

Még bokáig jártunk a tervezdalkodásban, sőt a külföldi kölcsönöktől az ország pénztárcája is dagadozott, amikor úgy a hetvenes évek közepén először hallottam arról: vízlépcső épülhet a Tiszán. Mégpedig Csongrádnál. Töserdei hétvégi házzal büszkélkedő rokonom akkoriban azt is megmutatta, hol nyaldossák majd a Tisza békés hullámai a partot környékükön, ha a tervből valóság lesz.

Azóta tengernyi víz lefolyt csongrádi vízlépcső nélkül is a Tiszán. A tervet időről időre előhúzták valamelyik fiók mélyéről, hogy aztán szép csendben oda visszasüllyesztek. Manapság aligha mérhetnének ezekben azok számát, akik komolyan el is hiszik - vízlépcsővel lesz gazdagabb valaha is Csongrád megye.

Már maga a vízlépcső mint szó megborogtatja a magyart a bős-nagymarosi vita óta. Aztán gomba módra szaporodtak az elmúlt évtizedekben azok a természetvédők is, akik nagyon szeretik élvezni a technika villamos energiával működő áldásait. De rögvest saját környezetbarát kardjukba dölnék, ha úgy vélik, két madárfészekkel kevesebbet örökölnék unokáink, ha megvalósul egy-egy energiát termelő beruházás.

És persze itt a pénz. Pontosabban: nincs itt semmilyen pénz. Annyi legalábbis soha nem kerül elő a ládafiából, amennyi egy vízlépcsőre elég lenne. Így aztán elvitatkozgatunk, rájuk a vízlépcsőproblémát, mintha nem is betonból épülne egy ilyen „vízi közmű”, hanem gumicsontból. Közben vigyázó tekintetünket az Európai Unióra vetjük, amely egyre nagyobb hevível követeli tőlünk a környezetkímélő energiaforrások kiépítését.

„Az persze kell, csak ne vízlépcső legyen, meg ne atomerőmű!” - csapják be az ajtót az új kezdeményezések előtt hol ilyen, hol olyan csoportosulások. Habnak a tortán (pardon: vízlépcsőn, atomerőművön, napenergián, geotermikus energián, vagy éppen sélkeréken) meg ott csücsülnek a politikai pártok, amik aktuális érdekeik szerint változtatják nézeteiket a beruházások ügyében.

Ilyen előzmények után, s ennyire heves viták közepette aztán az egyszerű polgárnak fogalma sincs, hogyan készüljön az energiainséges időkre, mert hogy ezek eljőnek, arra mérget vehetünk. Mint ahogy a globális felmelegedés is hoz még ránk annyi stresszt, amennyivel meg lehetne tölteni egy közepes méretű idegklinikát.

„De se baj, olyan még nem volt, hogy valahogy ne lett volna!” Mintha ezt a cinikus-népies álláspontot olvashatnánk ki konkrét tervként a sok-sok javaslat közül, miközben tulajdonképpen nem történik semmi, de legalábbis csak nagyon kevés, s még ennél is kevesebb megnyugtató. Pontosabban: dehogynem történik! Most éppen a csongrádi vízlépcső ügyéről vitázgatunk. Mint harminc éve tettük. S mint harminc év múlva teszik majd utódaink. Akik vagy azért haragszanak majd ránk, mert megépítettük, vagy azért, mert nem.

Várákozás a röszei határátkelőhelyen

MUNKATÁRSUNKTÓL

Félórás várákozás alakult ki tegnap a röszei autópálya-határátkelőhely belépő oldalán a szerb és egyéb állampolgárságú vendégmunkások nagy létszáma miatt. A várákozási idő további növekedésére lehet számítani, a Csongrád Megyei Rend-

őr-főkapitányság (CSMRFK) ezért az alárendeltségébe tartozó Tiszasziget közúti, valamint a Bács-Kiskun Megyei MRFK alárendeltségébe tartozó Tompa, illetve Bácsalmás közúti határátkelőhelyeket javasolja az utasoknak, ahol várákozás nélkül léphetnek át.

Lapunk szakácskönyve a közéleli kávéházban

Ahogy tavaly az első, most a második - a Délmagyarország és a Délvilág olvasóinak receptjei alapján készült - szakácskönyvünk is szerepel a Szegedi Közéleti Kávéház programjában. A mai est vendégei az újabb, rendkívül szép kötetünk szerkesztői, alkotói. A rendezvény délután 6 órakor kezdődik a Roosevelt téri halászcserében. Az est házigazdája: Szilágyi Árpád, a magyar kultúra lovagja.

→ Szeged előnyei

Mivel Magyarország korábban csatlakozott az unióhoz, a befektetők itt tiszta jogi helyzetet találtak, találhatnak. Vonzó, hogy egyetemi város, nagy híró műhelyekkel, tudásközpontokkal, biológiai-biotechnológia kutatóhelyekkel. Közlekedési csomópont jellegét az épülő M43-as tovább erősíti.